

Pradžia>Pinigai ir piniginiai reikalavimai>Europos mokėjimo įsakymas

Europos mokėjimo įsakymas

Prancūzija

1 Ar numatyta mokėjimo įsakymo procedūra?

Civilinio proceso kodekso 1405–1425 straipsniuose nustatyta supaprastinta mokėjimo įsakymo procedūra, *procédure d'injonction de payer*.

1.1 Procedūros taikymo sritis

1.1.1 Kokių rūšių reikalavimams ši procedūra taikoma (pvz., tik piniginiams reikalavimams, tik iš sutarčių kylantiems reikalavimams ir t. t.)?

Procedūra galima pasinaudoti išieškant visus konkretaus dydžio sutartinės kilmės reikalavimus arba reikalavimus, kurie atsiranda dėl prievolės, nustatytos taisyklėmis, kuriomis reglamentuojama profesija arba profesinė veikla.

1.1.2 Ar yra nustatyta didžiausia reikalavimo suma?

Procedūra galima pasinaudoti išieškant visus konkretaus dydžio sutartinės kilmės reikalavimus arba reikalavimus, kurie atsiranda dėl prievolės, nustatytos taisyklėmis, kuriomis reglamentuojama profesija arba profesinė veikla.

1.1.3 Ar privaloma taikyti šią procedūrą?

Procedūra neprivaloma.

1.1.4 Ar galima taikyti procedūrą, jeigu atsakovas gyvena kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje?

Šios rūšies procedūrą reikia pradėti teisme, kuris turi jurisdikciją pagal skolininko arba vieno iš atitinkamų skolininkų nuolatinę gyvenamąją vietą, todėl procedūros negalima taikyti, jeigu vienintelis skolininkas gyvena užsienyje.

1.2 Kompetentingas teismas

Prašymą reikia pateikti apylinkės teismui (pranc. *tribunal d'instance*), vietos teismui (pranc. *jurisdiction de proximité*), komercinių bylų teismo pirmininkui (pranc. *tribunal de commerce*) arba, nuo 2013 m. sausio 1 d., apygardos teismo pirmininkui (pranc. *tribunal de grande instance*), priklausomai nuo to, kuris teismas turi jurisdikciją nagrinėti atitinkamos rūšies bylą.

Skolininko arba vieno iš skolininkų, kurio (-ių) atžvilgiu iškelta byla, gyvenamosios vietos teismas turi išimtinę jurisdikciją. Tai yra viešosios tvarkos (pranc. *ordre public*) taisyklė ir teismas bet kokį su jurisdikcijos neturėjimu susijusį klausimą turi iškelti savo iniciatyva.

1.3 Formos reikalavimai

1.3.1 Ar privaloma naudoti standartinę formą? (Jeigu taip, kur tą formą galima gauti?)

Oficialiuose reikalavimuose nurodyta tam tikra informacija, kuri turi būti pateikta prašyme:

kreditorių ir skolininkų pavardės, vardai, profesijos ir namų (*nuolatinių gyvenamųjų vietų*) adresai arba juridinių asmenų forma, pavadinimas ir registruota buveinė;

tiksliai nurodyta reikalaujama suma, įskaitant įvairių reikalavimo sudedamųjų dalių sąrašą ir jo pagrindą.

Galioja neprivaloma forma, tačiau ją ypač rekomenduojama naudoti. Tai yra CERFA forma, kurią galima rasti Teisingumo ministerijos interneto svetainėje ir visų atitinkamų teismų raštinėje (pranc. *greffe*).

1.3.2 Ar būtina turėti advokatą?

Prašymą gali pateikti pats kreditorius arba bet kuris atstovas.

1.3.3 Kaip išsamiai reikia aprašyti reikalavimo pagrindą?

Reikalavimo priežasties nereikia išsamiai nurodyti, pakanka pateikti tik santrauką (žr. atsakymą į 1.3.1 klausimą).

1.3.4 Ar reikia pateikti rašytinius įrodymus, pagrindžiančius reikalavimą? Jeigu taip, kokie dokumentai priimtini kaip įrodymai?

Prie prašymo būtina pridėti patvirtinamuosius dokumentus, iš kurių būtų matyti, kad reikalavimas galioja (sąskaitos faktūros, nuomos sutartis, pardavimo sutartis, kredito sutartis, pareiškimai ir pan.). Taikomos įprastos teisės taisyklės, kuriomis reglamentuojamas civilinis procesas.

1.4 Prašymo atmetimas

Prieš išduodamas mokėjimo įsakymą, teismas išnagrinės prašymo galiojimą ir gali jį visą ar iš dalies atmesti, jei mano, kad reikalavimas nėra tinkamai pagrįstas.

1.5 Apskundimas

Jeigu prašymas atmetamas, kreditorius neturi teisės pateikti skundą, tačiau gali laisvai vadovautis įprastos teisės procedūromis, t. y. įprasta tvarka pareikšti ieškinį dėl skolos sumokėjimo.

1.6 Prieštaravimas

Skolininkui suteikiamas vieno mėnesio terminas, per kurį jis asmeniškai įsakymą išdavusio teismo raštinėje arba tai pačiai teismo raštinei adresuotu registruotu laišku gali pateikti prieštaravimą (pranc. *former opposition*). Tokiam prieštaravimui nekeliama jokie kiti formos reikalavimai.

1.7 Prieštaravimo pasekmės

Pateikus prieštaravimą, pradedama byla. Teismo raštinės darbuotojas iškviečia visas šalis į teismo posėdį (net ir tas, kurios nepareikšė prieštaravimo). Atsižvelgdamas į jam suteiktas jurisdikcijos ribas, teismas išnagrinės ne tik pradinį prašymą, bet ir visus papildomus prašymus ir gynybos argumentus, susijusius su bylos esme.

1.8 Prieštaravimo nepareiškimą pasekmės

1.8.1 Kokius veiksmus reikia atlikti norint gauti vykdytiną sprendimą?

Praėjus vieno mėnesio terminui, kuris skaičiuojamas nuo pranešimo dienos, kreditorius kreipiasi į įsakymą išdavusio teismo raštinę prašydamas pridėti įsakymą dėl vykdymo. Šiam prašymui netaikomi jokie formalūs reikalavimai (kreditorius paprasčiausiai gali padaryti pareiškimą arba nusiųsti laišką įprastu paštu). Vykdyto įsakymu mokėjimo įsakymui suteikiama visapusiška išspręstoje byloje priimto teismo sprendimo galia.

1.8.2 Ar šis sprendimas yra galutinis, ar atsakovas gali jį apskųsti?

Sprendimo negalima apskųsti pateikiant įprastą skundą (pranc. *appel*) arba skundą teisės klausimais kasaciniam teismui (pranc. *pourvoi en cassation*).

Vienintelė ginčijimo galimybė – pateikti skundą teisės klausimais kasaciniam teismui, kuriame prieštaraujama tam, kaip teismo raštinės pareigūnas pridėjo vykdyto įsakymą.

Susijusios nuorodos

Teisingumo ministerijos interneto svetainė

„Legifrance“ interneto svetainė

Paskutinis naujinimas: 26/07/2018

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklę rasite puslapyje „Teisinė informacija“.